Pregaria.cat

Entrada

Renovar el servei als altres

Li diuen la Fila. De fet quan la batejaran li posaran Teòfila, seguint la tradició de la família de la mare, originaria de Ciudad Rodrigo. L'avi va ser advocat, el pare és advocat... i ella està fent arquitectura. La Fila potser hagués fet dret si s'hagués deixat portar per la inèrcia dels de casa, però la seva passió per les construccions ja li venia de molt menuda. I ara està acabant la carrera.

Alguns amics li han dit molts cops per què ha escollit uns estudis i una professió com arquitectura sense cap suport d'empresa familiar. En canvi, d'haver fet dret podia ja començar a fer de passant en el despatx del pare, que cada dia té més bona fama. Com que saben que La Fila és una noia molt oberta al voluntariat, fins el punt que fa fa dos estius va anar a Àfrica amb una ONG, els amics li diuen: un advocat pot defensar els drets humans, la justícia, treballar per unes lleis més ètiques i favorables a la gent .... però un arquitecte? Què faràs? Algun xalet a La Cerdanya?

Ella calla i riu. No li agrada la polèmica. Sap massa bé el que fan molts advocats i també molts arquitectes. I també en coneix d'altres que discrepen d'aquesta manera de fer. I ella el que vol és fer un servei ben fet a la societat, pensant sobretot en que les cases puguin esdevenir llars, i no vagons de tren.

Per això aquesta Quaresma ha intensificat el treball del seu projecte de carrera, que consisteix en un possible barri d'habitatges socials. El que més estudia és la llar. Voldria que tingués un centre, distribuïdor racional, que el menjador fos lloc de trobada el més obert possible, ben connectat amb la cuina...etc Sap que la casa és molt més que les parets i els mobles, i que la construcció, sense despeses inútils ni models rutinaris pot oferir unes possibilitats de trobada, benestar i acolliment que seran ajut als futurs habitants.

La Fila pensa que la millor preparació per la Pasqua ara per ella és treballar en el projecte, no sols per treure nota –si és possible – sinó com un assaig de futur. No és fa il·lusions fàcils sobre el futur, però te clar que depèn també de la seva preparació, constància, treball ben fet, capacitat i paciència. Vol fer un servei real als altres mitjançant l'arquitectura. Sempre ho ha sentit d'aquesta manera. I des d'"universitaris" també ha experimentat que el seguiment de Jesús la condueix pels camins de la construcció.

Potser valdria la pena aquesta Quaresma captar el testimoni de la Fila i renovar la nostra voluntat de servei als altres, no sols en el voluntariat dels temps lliures, sinó i especialment en el nostre treball, a la nostra professió. Enmig de tanta corrupció i mercantilisme sense valors.... ser testimonis de treball ben fet, orientat vers la societat com un bon servei.

1).- Valoro la professió, la feina, com un camí de seguiment del Crist, o penso que no hi ha cap relació?

2).- Quines dimensions professionals i de treball puc millorar per fer les coses millor i servir millor als altres?

3).- M'interessen els temes socials, dels drets i deures, de la responsabilitat i de com hem de construir una societat més justa?

4).- En què puc millorar la relació amb els meus companys de feina? Si saben o sospiten que sóc creient, quines actituds hauria de potenciar?

Jesús Renau sj.